

Bryssel den 19 maj 2017
(OR. en)

9057/17

Interinstitutionellt ärende:
2016/0404 (COD)

COMPET 328
MI 400
ETS 38
DIGIT 132
SOC 329
EMPL 246
CONSOM 202
CODEC 785

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	8713/17 COMPET 282 MI 365 ETS 33 DIGIT 111 SOC 300 EMPL 225 CONSOM 168 CODEC 701
Komm. dok. nr:	5281/1/17 REV 1 COMPET 22 MI 32 ETS 3 DIGIT 6 SOC 16 EMPL 12 CONSOM 11 CODEC 36 IA 7
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om proportionalitetsprövning före antagandet av ny reglering av yrken – Allmän riktlinje

För delegationerna bifogas texten till ovannämnda förslag sådant det föreligger efter mötet i
Coreper den 10 maj 2010.

Ordförandeskapets textförslag markeras med **understruken fetstil** och strykningar med
genomstrykning.

Rådet uppmanas att enas om en allmän riktlinje rörande denna text.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om proportionalitetsprövning före antagandet av ny reglering av yrken

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 46, 53.1
och 62,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

av följande skäl:

- (1) Rätten till fritt yrkesval är en grundläggande rättighet. Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna garanterar rätten till fritt yrkesval och näringsfriheten. Fri rörlighet för arbetstagare, etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster hör till de grundläggande principerna för den inre marknaden enligt fördraget. Nationella regler om tillträdet till reglerade yrken bör därför inte utgöra omotiverade och oproportionerliga hinder för utövandet av dessa grundläggande rättigheter.
- (2) I avsaknad av särskilda bestämmelser i unionsrätten om harmonisering av villkoren för tillträde till ett reglerat yrke eller utövandet av det, är det medlemsstaternas sak att besluta huruvida och på vilket sätt man ska reglera ett yrke, inom ramen för principerna om icke-diskriminering och proportionalitet.
- (3) Proportionalitetsprincipen är en av unionsrättens allmänna principer. Det följer av domstolens rättspraxis³ att nationella åtgärder som kan hindra eller göra det mindre attraktivt att utöva de grundläggande friheter som garanteras av fördraget ska uppfylla fyra förutsättningar: de ska vara tillämpliga på ett icke-diskriminerande sätt, de ska framstå som motiverade med hänsyn till ett trängande allmänintresse, de ska vara ägnade att säkerställa förverkligandet av den målsättning som eftersträvas genom dem och de ska inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå denna målsättning.

³ Mål C-55/94, Reinhard Gebhard mot Consiglio dell'Ordine degli Avvocati e Procuratori di Milano, REG 1995, s. I-4165.

- (4) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG⁴ fastställs skyldigheten för medlemsstaterna att bedöma proportionaliteten i de krav som begränsar tillträde till eller utövande av reglerade yrken och att meddela kommissionen resultaten av bedömningen, vilket utgör den så kallade ömsesidiga utvärderingen. Denna utvärdering har inneburit att medlemsstaterna tvingats göra en genomgång av all sin lagstiftning om alla reglerade yrken inom sina territorier.
- (5) Resultaten av den ömsesidiga utvärderingen avslöjade en brist på tydlighet när det gäller vilka kriterier som ska användas av de behöriga nationella myndigheterna vid proportionalitetsbedömningen av krav som begränsar tillträdet till och utövandet av reglerade yrken, samt en ojämn kontroll av sådana åtgärder på alla regleringsnivåer. För att undvika splittring av den inre marknaden och undanröja hinder för att starta och utöva viss verksamhet som anställd eller egenföretagare, är det därför nödvändigt att fastställa en gemensam metod på unionsnivå, för att undvika att oproportionerliga åtgärder antas.
- (6) I sitt meddelande av den 28 oktober 2015, *Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag*⁵, utpekade kommissionen behovet av att införa en ram för proportionalitetsanalyser som medlemsstaterna kan använda när de ser över befintlig eller föreslår ny yrkesreglering.
- (7) De verksamheter som omfattas av det här direktivet bör avse de reglerade yrken som omfattas av direktiv 2005/36/EG. **Vid tillämpningen av detta direktiv bör termen *reglerat yrke* avse både de befintliga reglerade yrken som definieras i direktiv 2005/36/EG och yrken som medlemsstaterna överväger att reglera, så att de kommer att omfattas av definitionen för *reglerat yrke* i direktiv 2005/36/EG.** Detta direktiv bör tillämpas som komplement till direktiv 2005/36/EG och utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i separata unionsakter om tillträde till och utövande av ett visst reglerat yrke.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

⁵ COM (2015)550 final.

- (7a) I direktivet fastställs regler som bör tillämpas före införande av nya och ändring av befintliga bestämmelser i lagar eller andra författningar som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken. Bestämmelser som inte begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken, t.ex. redaktionella ändringar och tekniska anpassningar av innehåll i utbildningar, bör inte omfattas av detta direktiv.**
- (7b) Om medlemsstaterna införlivar särskilda krav som gäller regleringen av ett visst yrke vilka fastställts i en separat unionsrättsakt, bör den proportionalitetsbedömning som föreskrivs i särskilda bestämmelser i detta direktiv inte vara tillämplig. Oavsett detta bör sådana bestämmelser i detta direktiv som hänför sig till övervaknings-, informations- och öppenhetskrav förbli tillämpliga.**
- (8) Medlemsstaterna bör kunna förlita sig på ett gemensamt regelverk grundat på tydligt definierade rättsliga begrepp när det gäller olika sätt att reglera ett yrke inom hela unionen. Det finns flera sätt att reglera ett yrke, exempelvis genom att bara innehavare av en yrkeskvalifikation får tillträde till eller får utöva en viss verksamhet. Nationella bestämmelser kan även reglera en av formerna för utövande av ett yrke, nämligen genom att slå fast villkor för användningen av yrkestitlar.
- (9) Bevisbördan för att åtgärderna är motiverade och proportionerliga vilar på medlemsstaterna. De skäl för reglering som en medlemsstat anför som motivering bör därför åtföljas av en analys av lämpligheten och proportionaliteten hos den bestämmelse som antagits av den berörda staten och av särskilda bevis som underbygger argumenten, **med beaktande av de särskilda omständigheterna i medlemsstaten. Material som åtföljer nyligen införda eller ändrade bestämmelser bör inbegripa en förklaring som är tillräckligt detaljerad för att det ska vara möjligt att bedöma överensstämmelse med proportionalitetsprincipen.**

- (10) Det är lämpligt att regelbundet kontrollera proportionaliteten i [...] nya eller ändrade bestämmelser som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken efter antagandet [...]. En prövning av proportionaliteten i restriktiv nationell lagstiftning om reglerade yrken bör inte enbart grundas på syftet med lagstiftningen när den antogs utan även på dess effekter, utvärderade efter antagandet av den. Bedömningen av den nationella lagstiftningens proportionalitet bör grundas på utvecklingen på det reglerade yrkets område sedan lagstiftningen antogs.
- (11) Medlemsstaterna bör, även när ett yrke regleras indirekt genom att en viss yrkesorganisation ges befogenhet att göra detta, utföra proportionalitetsbedömningarna på ett objektivt och oberoende sätt [...], med beaktande av objektiva iakttagelser. Medlemsstaterna får inhämta sådana synpunkter från varje organ de anser är relevant och i stånd att tillhandahålla sådana synpunkter, även befintliga organ som utgör en del av den nationella lagstiftningsprocessen. [...] Detta är särskilt viktigt när [...] bedömningen görs av [...] lokala myndigheter, tillsynsorgan eller yrkesorganisationer, vars större närhet till lokala förhållanden och specialkunskaper i vissa fall kan göra dem bättre lämpade att finna det bästa sättet att nå målen av allmänt intresse, och [...] när det politiska val som gjorts av sådana myndigheter eller organ innebär fördelar för etablerade näringsidkare på bekostnad av nya marknadsaktörer.

(12) Om rätten att starta och utöva viss verksamhet som anställd eller egenföretagare är förenad med villkor om efterlevnad av vissa bestämmelser om särskilda yrkeskvalifikationer, som direkt eller indirekt fastställs av medlemsstaterna, bör det säkerställas att sådana bestämmelser är motiverade av mål av allmänt intresse, i den mening som avses i fördraget, det vill säga allmän ordning, allmän säkerhet och folkhälsan eller av tvingande skäl av allmänintresse som erkänns som sådana i domstolens rättspraxis **och som kan fortsätta att utvecklas**. Det är viktigt att se till att mål av allmänt intresse i tillräcklig omfattning kartläggs för att fastställa regleringens intensitet. För att exempelvis säkerställa en hög nivå på skyddet för folkhälsan bör medlemsstaterna ha ett visst utrymme för skönsmässig bedömning av hur starkt skydd för folkhälsan de vill ha, och på vilket sätt detta skydd ska uppnås. Det är också nödvändigt att klargöra att bland de tvingande skäl av allmänintresse som erkänns i domstolens rättspraxis återfinns bevarande av den ekonomiska jämvikten i det sociala trygghetssystemet; konsumentskydd och skydd av tjänstemottagare och arbetstagare; skyddet av en god rättskipning; rättvisa handelstransaktioner; bekämpning av bedrägerier och förhindrande av skatteflykt och skatteundandragande; [...] **transportsäkerhet**, miljöskydd och skydd av stadsmiljö; djurhälsa; immateriella rättigheter; skydd och bevarande av det nationella historiska och konstnärliga kulturarvet samt socialpolitiska och kulturpolitiska mål. Enligt fast rättspraxis kan rent ekonomiska skäl med väsentligen protektionistiska syften samt rent administrativa skäl, såsom utförandet av kontroller eller insamling av statistik, inte utgöra ett tvingande skäl av allmänt intresse.

(12a) Det ankommer på medlemsstaterna att avgöra vilken skyddsnivå de vill säkerställa för målen av allmänt intresse och det proportionerliga sätt på vilket denna nivå ska uppnås. Att en medlemsstat inför mindre strikta regler än en annan medlemsstat betyder inte att den sistnämnda medlemsstatens regler är oproportionerliga och därför oförenliga med unionsrätten.

- (13) Om en medlemsstat har för avsikt att reglera ett yrke eller att ändra befintliga bestämmelser bör hänsyn tas till arten av riskerna för det mål av allmänt intresse som eftersträvas, i synnerhet riskerna för konsumenter, yrkesutövare eller tredje parter. Det bör också erinras om att inom yrkesmässiga tjänster råder vanligtvis informationsasymmetri mellan konsumenter och yrkesutövare. Tjänstetillhandahållare har en hög nivå av tekniskt kunnande som konsumenterna inte nödvändigtvis har, varför konsumenterna har det svårt att bedöma kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls dem, vilket **fortfarande kan vara fallet, även om informationsasymmetrin mellan tjänstetillhandahållare och tjänstemottagare kan komma att minska som ett resultat av vetenskaplig och teknisk utveckling.**
- (14) För att uppfylla kraven på proportionalitet bör åtgärden vara ägnad att säkerställa att det eftersträvade målet uppnås. En åtgärd bör endast anses vara ägnad att säkerställa förverkligandet av det eftersträvade målet, om den verkligen svarar mot en strävan att uppnå det målet på ett konsekvent och systematiskt sätt, exempelvis om liknande risker i samband med vissa verksamheter åtgärdas på ett jämförbart sätt och om eventuella undantag från de aktuella begränsningarna tillämpas i enlighet med det fastställda målet. Den nationella åtgärden bör dessutom bidra till uppnåendet av de mål som eftersträvas, och därför bör den inte anses vara lämplig om inte har någon inverkan på det anförda skälet.
- (15) Krav med anknytning till yrkeskvalifikationer bör betraktas som nödvändiga endast om befintliga åtgärder, såsom konsumentskyddsrätten, inte kan anses vara lämpliga och verkningsfulla för att uppnå det eftersträvade målet.
- (16) Bland de omständigheter som bör beaktas av de nationella myndigheterna är följande särskilt relevanta: sambandet mellan den yrkesmässiga verksamhet som ett yrke omfattar samt de kvalifikationer som krävs; graden av komplexitet i uppgifterna, särskilt när det gäller nivån, beskaffenheten och omfattningen av den utbildning eller den erfarenhet som krävs; förefintligheten av andra sätt att uppnå samma yrkeskvalifikationer; räckvidden för den yrkesverksamhet som är förbehållen innehavare av en viss yrkeskvalifikation, särskilt huruvida den verksamhet som endast får utövas av vissa yrkesutövare kan delas med andra yrken; graden av självständighet vid utövandet av ett reglerat yrke, särskilt om de verksamheter som hänför sig till ett reglerat yrke utövas under en kvalificerad yrkesutövares överinseende och ansvar.

- (17) När en medlemsstat reglerar ett yrke bör hänsyn tas till det faktum att den tekniska utvecklingen kan minska informationsasymmetrin mellan konsumenter och yrkesutövare. Med tanke på den snabba tekniska och vetenskapliga utvecklingen kan därför uppdateringar av tillträdeskrav vara av särskilt stor betydelse för en rad yrken.
- (18) [...] **Medlemsstaterna** bör vederbörligen beakta åtgärdens ekonomiska effekt, [...] med särskild hänsyn tagen till **kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls**, [...] graden av konkurrens på marknaden [...] samt inverkan på rätten till arbete och den fria rörligheten för personer och tjänster inom unionen. På grundval av denna analys bör medlemsstaterna särskilt kontrollera huruvida omfattningen av den begränsning av tillträde till eller utövande av reglerade yrken [...] står i proportion till betydelsen av de mål som eftersträvas och den förväntade nyttan.
- (19) Medlemsstaterna bör jämföra den aktuella nationella åtgärden med de alternativa, mindre restriktiva lösningar som skulle låta samma mål uppnås men med färre begränsningar. Om åtgärderna är motiverade av konsumentskyddsskäl och om de risker som har identifierats är begränsade till förhållandet mellan yrkesutövaren och konsumenten utan att negativt påverka tredje parter, kan det eftersträfvade målet uppnås genom mindre restriktiva åtgärder än att verksamheten förbehålls yrkesutövare[...].[...].

(20) [...] **Medlemsstaterna** bör göra [...] **en samlad** bedömning av det sammanhang inom vilket [...] **kravet** antas och genomförs, och i synnerhet undersöka [...] verkan av att införa flera krav **tillsammans**, utöver de särskilda yrkeskvalifikationerna. Rätten att starta och utöva viss verksamhet kan vara förenat med villkoret att följa vissa bestämmelser, såsom regler om yrkets organisation, obligatoriskt medlemskap i en yrkesorganisation, yrkesetik, tillsyn eller ansvar. Vid bedömningen av **de nya eller ändrade** åtgärdernas [...] verkan bör därför [...] **medlemsstaterna** även ta hänsyn till **den kombinerade effekten av dessa åtgärder och** andra befintliga krav i den mån de är nödvändiga för utövande av yrket, såsom fortbildning, obligatoriskt medlemskap i organisationer, registrerings- eller tillståndsförfaranden, kvantitativa begränsningar, krav på viss associationsform eller ägarförhållanden, territoriella begränsningar, tvärssektoriella begränsningar och regler om oförenlig verksamhet, försäkringskrav samt krav på språkkunskaper. **När så görs skulle befintliga krav som inte ändras ej bli föremål för en ny proportionalitetsbedömning.** En åtgärd som en medlemsstat vidtagit kan inte anses vara nödvändig för att uppnå det eftersträlvade målet om den väsentligen utgör en upprepning av krav som redan införts i samband med andra bestämmelser eller förfaranden.

(20a) Att införa ytterligare krav kan tillföra målen av allmänt intresse ett mervärde och att deras kombinerade effekt bör bedömas betyder inte att dessa krav är oproportionerliga. Det kan till exempel vara lämpligt med krav på fortbildning för att säkerställa att yrkesutövare håller sig à jour med utvecklingen inom sina områden, samtidigt som det bidrar till säkra förfaranden inom yrken med särskilda risker, och när fortbildningen omfattar teknisk, vetenskaplig, rättslig och etisk utveckling och motiverar yrkesutövarna att delta i sådant livslångt lärande som är relevant för deras yrke, medan det inom vissa yrken där det är nödvändigt och tillbörligt att uppnå målet av allmänt intresse kan övervägas om obligatoriskt medlemskap i branschorganisationer är lämpligt för att säkerställa tillräcklig tillsyn.

(20b) Det proportionalitetskriterium som fastställs i detta direktiv får tillämpas i lämplig omfattning och intensitet under en proportionalitetsbedömning som görs innan nya bestämmelser införs eller befintliga bestämmelser ändras. Bedömningens omfattning och intensitet bör vara proportionerlig till innehållet i den bestämmelse som införs och dess verkan.

(21) Det är nödvändigt för den inre marknadens funktion att medlemsstaterna lämnar information till [...] intresseorganisationer och andra berörda parter innan de inför nya **eller ändrar befintliga** åtgärder som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken och ger dem möjlighet att lämna synpunkter.

(22) [...] **För att uppmuntra medlemsstaterna att utbyta lämplig och regelbundet uppdaterad information om yrkesreglering bör kommissionen underlätta** utbyte av bästa praxis **mellan medlemsstaterna, bland annat om medlemsstaternas särskilda sätt att reglera ett yrke och effekterna av sådan reglering.** [...]

- (23) För att förbättra insynen och främja proportionalitetsbedömningar som bygger på jämförbara kriterier är det viktigt att medlemsstaternas information är lätt tillgänglig i databasen över reglerade yrken, så att [...] **medlemsstaterna** kan lämna synpunkter.
- (24) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att avlägsna oproportionerliga begränsningar av tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv innehåller bestämmelser om en gemensam ram för proportionalitetsbedömningar före införande av nya **eller ändring av befintliga** bestämmelser i lagar och andra författningar [...] som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken, i syfte att säkerställa en väl fungerande inre marknad.

Artikel 2
Tillämpningsområde

1. Det här direktivet ska tillämpas på [...] **de bestämmelser** i medlemsstaternas [...] **lagar och andra författningar** som begränsar tillträdet till ett reglerat yrke eller utövandet av ett yrke eller en form därav, inbegripet användningen av yrkestitlar och den yrkesverksamhet som är tillåten med en sådan titel, som omfattas av räckvidden för direktiv 2005/36/EG.
2. **I den utsträckning medlemsstaterna införlivar** [...] särskilda [...] **krav** som gäller regleringen av ett visst yrke, **enligt vad som fastställts** [...] i en separat unionsrättsakt, [...] ska **artiklarna 4, 5 och 6, med undantag av artikel 4.4,** i det här direktivet inte tillämpas. **Denna punkt ska inte tillämpas på sådana krav som fastställts i unionslagstiftningen vilka ger medlemsstaterna frihet att välja exakt hur de ska införlivas.**

Artikel 3
Definitioner

I detta direktiv gäller de definitioner som fastställs i direktiv 2005/36/EG, varvid **termen reglerat yrke ska avse både befintliga reglerade yrken och yrken som medlemsstaterna överväger att reglera.**

Dessutom gäller följande definitioner:

- a) *skyddad yrkestitel*: en form av reglering av ett yrke där användningen av titeln i en eller flera former av yrkesverksamhet med stöd av lagar eller andra författningar direkt eller indirekt kräver en särskild yrkeskvalifikation inom det berörda området, och där missbruk av denna titel är belagd med sanktioner [...].

- b) *förbehållna verksamheter*: en form av reglering av ett yrke där tillträdet till en eller flera former av yrkesverksamhet med stöd av lagar eller andra författningar är direkt eller indirekt förbehållen medlemmar av ett reglerat yrke, inbegripet fall där verksamheten är delad med andra reglerade yrken.

Artikel 4

*Förhandsbedömning av nya åtgärder **och övervakning***

1. Medlemsstaterna ska [...] **göra en proportionalitetsbedömning i enlighet med reglerna i detta direktiv** innan de inför nya **eller ändrar befintliga** bestämmelser i lagar och andra författningar som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken[...].
2. Alla bestämmelser som avses i punkt 1 ska åtföljas av [...] **en förklaring** som gör det möjligt att bedöma om proportionalitetsprincipen har följts.
3. Skälen för att anse att en bestämmelse är motiverad[...] och proportionerlig ska styrkas med kvalitativa och, om möjligt **och relevant**, kvantitativa [...] **medel, med beaktande av de särskilda omständigheterna i medlemsstaten i fråga**.
4. Medlemsstaterna ska övervaka proportionaliteten i **nya eller ändrade** lagar och andra författningar som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken [...] **efter antagandet**, med beaktande av utvecklingen sedan den aktuella åtgärden antogs.

5. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den proportionalitetsbedömning som avses i punkt 1 utförs på ett objektivet och oberoende sätt, [...] **med beaktande av objektiva iakttagelser.**

Artikel 5

Motivering med hänvisning till mål av allmänt intresse

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de bestämmelser i lagar och andra författningar som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken som de avser att införa och ändringar av befintliga bestämmelser som de avser att göra är motiverade av mål av allmänt intresse.
2. [...] **Medlemsstaterna** ska särskilt bedöma huruvida dessa bestämmelser är objektivet motiverade med hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa, eller av tvingande skäl av allmänt intresse såsom bibehållen ekonomisk jämvikt i det sociala trygghetssystemet, konsumentskydd och skydd av tjänstemottagare och arbetstagare, säkerställandet av en god rättskipning, rättvisa handelstransaktioner, kamp mot bedrägerier och förhindrande av skatteflykt och skatteundandragande, [...] **transportsäkerhet**, miljöskydd och skydd av stadsmiljö, djurhälsa, immateriella rättigheter, skydd och bevarande av det nationella historiska och konstnärliga kulturarvet samt socialpolitiska och kulturpolitiska mål.
3. Skäl av rent ekonomisk karaktär [...] eller rent administrativa skäl ska inte utgöra sådana tvingande skäl av allmänt intresse som motiverar en begränsning av tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken.

Artikel 6
Proportionalitet

1. Innan medlemsstaterna inför nya **eller ändrar befintliga** bestämmelser i lagar eller andra författningar som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken[...] ska de bedöma om bestämmelserna är [...] lämpliga för att säkerställa att det eftersträvade målet nås och att de inte går utöver vad som är nödvändigt för att nå detta mål.
2. När **medlemsstaterna bedömer** [...] bestämmelsernas nödvändighet och proportionalitet **ska bedömningens omfattning stå i proportion till bestämmelsens innehåll och verkan.** [...]

Medlemsstaterna ska beakta följande:

a) Karaktären av riskerna för de mål av allmänt intresse som eftersträvas, i synnerhet riskerna för **tjänstemottagare, inbegripet konsumenter**, yrkesutövare eller tredje parter.

b) Bestämmelsens lämplighet [...] för att uppnå det eftersträvade målet [...].

ba) Huruvida bestämmelsen verkligen på ett konsekvent och systematiskt sätt återspeglar det eftersträvade målet.

c) Bestämmelsens nödvändighet, särskilt om befintliga bestämmelser av specifik eller mer generell karaktär, t.ex. produktsäkerhetslagstiftning eller konsumentskydds rätt, är otillräckliga för att skydda det mål som eftersträvas.

- ca) Åtgärdens ekonomiska effekt, med särskild hänsyn tagen till graden av konkurrens på marknaden, kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls samt inverkan på den fria rörligheten för personer och tjänster inom unionen.**
- cb) Möjligheten att använda mindre restriktiva medel för att uppnå målet av allmänt intresse; om de risker som har identifierats är begränsade till förhållandet mellan yrkesutövaren och konsumenten utan att negativt påverka tredje parter, ska medlemsstaterna särskilt bedöma huruvida målet kan uppnås genom andra medel än förbehållen verksamhet.**
- cc) Effekten av de nya eller ändrade bestämmelserna kombinerade med andra krav som begränsar tillträdet till eller utövandet av yrket, särskilt hur de nya eller ändrade bestämmelserna, kombinerade med andra krav, bidrar till målet av allmänt intresse och huruvida de är nödvändiga för att uppnå detta mål.**

Medlemsstaterna ska också ta hänsyn till följande, när det är relevant för en ny eller ändrad bestämmelse:

- d) Sambandet mellan omfattningen på den verksamhet som ett yrke omfattar eller är förbehållet det yrket och de yrkeskvalifikationer som krävs.
- e) Sambandet mellan uppgifternas komplexitet och det nödvändiga innehavet av bestämda yrkeskvalifikationer, särskilt vad gäller nivån, beskaffenheten av och längden på den utbildning eller erfarenhet som krävs[...].

ea) Möjligheten att erhålla yrkeskvalifikationen på alternativa sätt:

- f) [...] Huruvida och varför verksamhet som är förbehållen vissa yrken får eller inte får delas med andra yrken.
- g) Graden av självständighet vid utövandet av ett reglerat yrke och organisations- och tillsynsarrangemangens inverkan på uppnåendet av det eftersträlvade målet, särskilt om de verksamheter som hänför sig till ett reglerat yrke utövas under en kvalificerad yrkesutövares överinseende och ansvar.
- h) Vetenskaplig och teknisk utveckling som **på ett effektivt sätt** kan minska informationsasymmetrin mellan yrkesutövare och konsumenter.
- i) [...].
- j) [...].
- k) [...].

3. [...]

4. Vid tillämpning av punkt 2 [...] cc [...] ska medlemsstaterna bedöma [...] verkan av den nya eller ändrade bestämmelsen kombinerad med ett eller flera [...] krav, särskilt följande:

a) Förbehållna verksamheter[...].

aa) Skyddad yrkestitel.

b) Skyldigheter att genomgå fortbildning.

c) Regler om organiseringen av yrket, yrkesetik och tillsyn.

d) Obligatoriskt medlemskap i organisationer eller registrerings- eller tillståndsförfaranden, särskilt när dessa krav förutsätter innehav av en viss yrkeskvalifikation.

e) Kvantitativa begränsningar, särskilt krav som begränsar antalet tillstånd att utöva yrket, eller fastställande av ett lägsta eller högsta antal anställda, chefer eller företrädare med särskilda yrkeskvalifikationer.

f) Krav på viss associationsform eller krav som rör ägandeförhållanden eller ledning av ett företag, i den utsträckning dessa krav direkt hänger samman med utövandet av ett reglerat yrke.

g) Territoriella begränsningar, [...] inbegripet när yrket är reglerat på ett annat sätt på delar av en medlemsstats territorium.

h) Krav som begränsar möjligheten att utöva ett reglerat yrke gemensamt eller i delägarskap, samt regler om oförenlig verksamhet.

i) Krav på försäkringsskydd eller annat personligt eller kollektivt skydd avseende yrkesmässigt skadeståndsansvar.

j) Krav på språkkunskaper, i den mån de är nödvändiga för att utöva yrket.

Artikel 7

Information och medverkan av berörda parter

Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt [...] **göra information tillgänglig för** [...] tjänstemottagare [...] och [...] **andra** berörda parter, **inbegripet sådana som inte är** [...] medlemmar av yrkeskåren, innan de inför nya **eller ändrar befintliga** bestämmelser i lagar eller andra författningar som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken [...] och ge dem möjlighet att lämna synpunkter. **För detta får medlemsstaterna använda nationella förfaranden.**

Artikel 8

*Informationsutbyte mellan [...] **medlemsstaterna***

1. För en effektiv tillämpning av detta direktiv ska [...] **kommissionen** [...] **underlätta** informationsutbyte [...] **mellan** medlemsstaterna i frågor som omfattas av detta direktiv [...] **samt i frågor som rör** särskilda sätt att reglera ett yrke eller effekter av **sådan** reglering [...].
2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen namnet på de [...] **offentliga** myndigheter som är ansvariga för att lämna och ta emot information vid tillämpningen av punkt 1.

Artikel 9

Öppenhet

1. Skälen för att anse att bestämmelser som bedömts i enlighet med det här direktivet är motiverade [...] och proportionerliga ska, efter att ha lämnats till kommissionen i enlighet med artikel 59.5 [...] i direktiv 2005/36/EG, registreras av [...] **medlemsstaterna** i den databas över reglerade yrken som avses i artikel 59.1 i direktiv 2005/36/EG och därefter offentliggöras av kommissionen, **utom när den berörda medlemsstaten uttryckligen har begärt att dessa skäl inte ska offentliggöras. Varje sådan begäran ska vara försedd med motivering.**
2. Medlemsstaterna [...] får lämna synpunkter **på bestämmelserna och skälen för att dessa bestämmelser ska anses vara motiverade och proportionerliga** till kommissionen eller till den medlemsstat som har [...] **meddelat** bestämmelserna.

Artikel 10

Översyn

1. Senast den 18 januari 2024 och vart femte år därefter ska kommissionen lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet och resultaten av detta direktiv, med uppgifter om bland annat dess tillämpningsområde och dess verkan.
2. I tillämpliga fall ska den rapport som avses i punkt 1 åtföljas av lämpliga förslag.

Artikel 11
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den **24 månader** sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 12
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den [tjugonde] dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 13
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande
